

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/780/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812218202
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812218202.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa L., s.r.o. so sídlom X., L. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou K. L., s.r.o. so sídlom X., R. 4, proti odporcovi U. republika - T. spravodlivosti SR, so sídlom X., Z. námestie XX, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. apríla 2014, č.k. 8C/128/2012-123, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania. Uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd a) medzitýmny rozsudkom určil, že odporca zodpovedá za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza v exekučnom konaní, pretože súd nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 3800551 a b) rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 4.094,20 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 818,84 Eur. Navrhovateľ podaním zo dňa 20.12.2013, doručeným súdu dňa 23.12.2013 podal návrh, aby súd konanie prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyklúčenia sudcu povereného prejednáváním veci. Návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že dôvodnosť námietky porušenia nestrannosti je závažne podporená okrem už pred súdom uvedeného tiež tým, že pomer sudcu k veci, ktorý má za následok jeho zaujatosť, v danej veci vyplýva aj z právneho záujmu sudcu na prejednávanej veci, pretože môže byť rozhodnutím priamo dotknutý vo svojich právach, vylúčený je sudca aj preto, že získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania na konaní a že do úvahy prichádza aj vzťah ekonomickej závislosti. Súd prvého stupňa poukázal na § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Dospel k záveru, že návrh na prerušenie konania nie je dôvodný. Dôvodil, že v predmetných veciach bolo odvolacím súdom rozhodnuté o nevyklúčení zákonného sudcu, pričom zákonný sudca je takýmto rozhodnutím viazaný. Podanie sťažnosti navrhovateľa na Ústavný súd Slovenskej republiky proti rozhodnutiu, ktorým sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci preto nemôže byť dôvodom na prerušenie konania, pretože rozhodnutie vo veci samej nezávisí od tejto skutočnosti, rovnako v uvedenom konaní sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Samotné podanie ústavnej sťažnosti a tvrdenie navrhovateľa o porušení jeho základných práv bez ďalšieho nezakladá žiadny právny následok so začatými súdnymi konaniami, nespôsobuje automaticky odklad vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o nevyklúčení zákonného sudcu. Nemožnosť rozhodnúť vo veci samej nastáva len v prípade podanej námietky zaujatosti, o ktorej nebolo rozhodnuté nadriadeným súdom (§ 16 ods. 3 O.s.p.), pričom o túto situáciu nejde. Súd prvého stupňa preto návrh navrhovateľa, ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p. Uviedol, že súd v napadnutom rozhodnutí vôbec nekonkretizuje prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Považoval ho za nepreskúmateľné, s poukazom na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 10.05.2006, sp. zn. III. ÚS 25/06. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi dôkazmi, keď návrh na prerušenie konania, podal spolu ústavnou sťažnosťou v prílohe. Navrhovateľ poukázal na to, že v prejednávanej veci, považuje zákonného sudcu za vylúčeného podľa § 14 ods. 1 O.s.p. aj napriek názoru Krajského súdu v Trenčíne v prejednávanej veci, keďže v skutkovo a právne rovnakých iných veciach, Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Trnave a Krajský súd v Prešove, vylúčili z prejednávania veci, všetkých sudcov súdov prvého stupňa. S vedomím, že názor krajského súdu v prejednávanej veci neobstojí, pre rozpor s rozhodovaním iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva a s vedomím, že navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť v súvislosti s rozhodnutím krajského súdu, nie je podľa názoru navrhovateľa prípustné, aby sa v konaní naďalej pokračovalo a rozhodoval vylúčený sudca. Preto malo byť konanie prerušené, až do rozhodnutia ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu a osoby sudcu. Navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správne potvrdiť z týchto dôvodov:

Súd prvého stupňa na základe podkladov, nachádzajúcich sa v danom spise, v otázke posúdenia dôvodnosti návrhu navrhovateľa dospel k správnym skutkovým záverom a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Nad rámec správnych úvah súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že v prejednávanej veci bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.02.2013, č.k. 4NcC/39/2013-22 právoplatne rozhodnuté o tom, že vec konajúca sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. O. S. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. Toto vykonateľné rozhodnutie v predmetnej veci je v ďalších štádiách tohto konania pre súd právne záväzné, či už v zmysle § 170 ods. 1 (odvolací súd v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p., ale aj v zmysle § 167 ods. 2 v spojení s § 159 ods. 2 O.s.p. Na základe uvedeného je súd povinný v prejednávanej veci ďalej konať na základe jeho povinnosti zabezpečiť spravodlivosť v zmysle § 1 ods. 1 O.s.p. aj napriek tomu, že navrhovateľ preukázateľne podal ústavnú sťažnosť proti rozhodnutiu krajského súdu o nevyvúčení konajúceho sudcu z prejednávania a rozhodovania tejto veci. Odvolací súd nevyklučuje, že by mohla nastať situácia, ktorá v súvislosti s riešením navrhovateľom opakovane nastoľovanou otázkou vylúčenia sudcu by vyžadovala prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. z úradnej povinnosti. Za podmienku splnenia takejto situácie v prejednávanej veci odvolací súd považuje jedine existenciu vykonateľného rozhodnutia príslušného štátneho orgánu o odklade vykonateľnosti uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.02.2013, č.k. 4NcC/39/2013-22.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie sú doposiaľ dané zákonné podmienky na obligatórne prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., keďže otázka, či je konajúci sudca vylúčený z dôvodov, uvádzaných navrhovateľom aj v ústavnej sťažnosti, bola v prejednávanej veci právoplatne vyriešená postupom podľa § 14 a nasledujúcich O.s.p. Preto prípadné prebiehajúce konanie o ústavnej sťažnosti, týkajúcej sa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.02.2013, č.k. 4NcC/39/2013-22, nemôže byť podľa názoru odvolacieho súdu bez existencie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia zákonným dôvodom na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Na základe uvedeného odvolací súd považoval za nedôvodné námietky navrhovateľa v odvolaní na nepreskúmateľnosť uznesenia súdu prvého stupňa, na jeho názory ohľadne požiadaviek rozhodných pre posúdenie otázok, či je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodnutia vo veci, ako aj námietky na rozhodnutia iných súdov, týkajúce sa skutkovo a právne obdobných vecí.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.